

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **4322** по описа за **2012** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез управителя С. Г. С., срещу Съдебно решение без номер от 12.03.2012 г., постановено по НАХД № 1363/2012 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 99 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № К – 023290/19.12.2011 г., издадено от член на Комисията за защита на потребителите (КЗП), оправомощен със Заповед № 1082/04.11.2011 г. от председателя на КЗП. С НП на основание чл. 24, ал. 2, вр. чл. 6, ал. 3 от Закона за електронна търговия (ЗЕТ) на [фирма] са наложени две имуществени санкции по 500 лева за две нарушения по чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение, поради нарушение на материалния закон и на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Оспорващият твърди, че не са изследвани всички факти и обстоятелства и че са неприложими правилата за реална и идеална съвкупност по НК, позовавайки се на разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН. Позовава се на Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС с оглед прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Изразено е искане за отмяна на решението като вместо него бъде постановено друго, с което се отменя НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител за участие в производството.

Ответникът по касационната жалба не се представлява. Не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура – прокурор Ютеров дава заключение за основателност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде отменено.

Административен съд София – град, VII – ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № К – 023290/19.12.2011 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

СРС обстойно е изследвал относимите към делото обстоятелства, задълбочено е анализирал наличните доказателства и въз основа на същите е изградил обоснована фактическа обстановка, подробно изложена в атакуваното решение, която се възприема изцяло от касационната инстанция. За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 от АПК за нови фактически установявания. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. При така установените факти е обосновал законосъобразните изводи, че НП е издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните норми. Правилно СРС е приел, че НП е законосъобразно и от материална гледна точка – нарушението от обективна страна е квалифицирано по нормата на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ.

Безспорно е установено и не се спори по делото, че дружеството-касатор е изпратило

две непоискани търговски съобщения до лице, вписано под № Ц-05-12 от 14.03.2011 г. /13:06:03 ч./ в електронен регистър на юридическите лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения. Без значение е обстоятелството дали двете дружества са имали предходна търговска кореспонденция, след като изпратеното съобщение не е свързано с нея и съдържа обозначение, че представлява непоискано търговско съобщение.

Не е налице твърдяното с касационната жалба нарушение на чл. 18 от ЗАНН, тъй като за две отделни констатирани нарушения са наложени две отделни административни наказания. В цитираната разпоредба липсва изискване това да бъде направено с две наказателни постановления, в какъвто смисъл са изложените в жалбата съждения.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя извода на СРС, че въпросът за субективната страна на нарушенията не следва да бъде обсъждан, тъй като в случая се касае за ангажиране на отговорност на дружество, чиято отговорност по чл. 83 от ЗАНН е обективна и безвиновна. При нейното реализиране не следва да се анализира липсата, респективно наличието на вина у представляващия дружеството или у други лица, свързани с осъществяване на дейността му, нито да се определя формата ѝ.

Не е налице и наведеното касационно основание за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като както и в мотивите на районния съд се посочва, нарушенията са повече от едно. За пълнота на мотивите следва да се посочи, че процесните нарушения са на просто извършване, при което маловажност на случая не може да се обоснове и с оглед на настъпили вреди.

Водим от изложеното, Административен съд София - град, Седми касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение, с което е потвърдено НП № К – 023290/19.12.2011 г. е законосъобразно и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, Седми касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение без номер от 12.03.2012 г., постановено по НАХД № 1363/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.